

פרוטוקול ועדת ערר מיום 25.11.15

משתתפים:

עו"ד יגאל צדקוני – יו"ר הועדה

ישי אושרי – חבר הועדה

עו"ד ברוך חייקין – יוע"מ

אילן דולב – מנהל ארנונה

שפי שרון – מזכירת הועדה

חסר:

אופיר גליס – חבר הועדה

מוזמנים:

על סדר היום:

דיון וקבלת החלטות בתיקי הערר של המוזמנים.

תיק א'

בתחילת הדיון, חברי הוועדה מיידעים את העורר שהוועדה מתקיימת בהרכב חסר, מפאת היעדרו של אופיר גליס. העורר מביע את הסכמתו לקבל כל החלטה שתהיה, בהרכב הנוכחי.

העורר מציג את טענתו:

"אין לי חנות בבית, מעולם לא היתה. לאשתי יש תחביבים, מציירת, עושה עבודות בד. חדר העבודה שלה נראה מסודר תמיד על מדפים, מישהו החליט שזאת חנות. אין פה עסקי קניה ומכירה".

ישי - האם נמכרות עבודות שלה?

העורר - אולי פעם בשנתיים קורה שמישהו רואה עבודה שלה ומבקש לקנות. מחירים נמוכים, היא לא עובדת בגלל מצבה הבריאותי. מידי פעם מישהו מבקש שהיא תקשט לו את הבית, נדיר שיש פעילות מכירה.

ברוך - נקבל הצהרה בעל פה לפרוטוקול מפי העורר, שאין מדובר בעסק והכל לצורך תחביב.

סיכום	המלצות הוועדה	טענת העורר
להחזיר את החיוב בארנונה למצב הקודם.	לקבל את הצהרתו של העורר, שאין מדובר בעסק.	המדידה מגדירה את החדר כחנות, כשבעצם לא מדובר בעסק.

רשמה: שפי שרון

אופיר גליס

ישי אושרי

יו"ר הוועדה - גאל צדקוני, עו"ד

תיק ב'

בתחילת הדיון, חברי הוועדה מיידעים את העוררים שהוועדה מתקיימת בהרכב חסר, מפאת היעדרו של אופיר גליס. העוררים מביעים את הסכמתם לקבל כל החלטה שתהיה, בהרכב הנוכחי.

העוררים מציגים טענותם:

העורר - "לא ביקשתי את הוועדה, שפי שלחה זימון ולכן באתי. אתחיל מהתחלה: פנו אלי טלפונית מחברת המדידה. נשמע לי מוזר, קנינו את הבית לפני שבע שנים ואז נמדד. ביקשתי מהם אישור, לקחו ממני מספר פקס, אך לא חזרו אלי. התקשר אלי נציג אחר. בינתיים ברשת החברתית דיברו על סקר הנכסים אז הבנתי שאכן מתקיימת מדידה בישוב. ביקשתי לדעת מה הכישורים של אותו מודד, מה הכיול, - שאלות לגיטימיות שלא נענו. ברשת רצו שמועות שהמדידה חפוזה ולא מדויקת. בכל זאת היתה התנהלות שיחה, לא התנגדתי, אך לא הצלחנו לתאם. הגיעה דרישה לתשלום - במקום 205 מ', 380 מ'. הגשתי השגה, ציינתי שאני מוכן שיבואו למדוד, רק שיתנו לי את פרטי המודד. ביום ה-59 להשגה, קיבלתי תגובה. נחשבתי עדיין לסרבן, למרות שאמרתי לחברי הוועדה שאני מזמין אותם לבוא למדוד. נאמר לי שאוכל לקבל מדידה מהמועצה "לפנים משורת הדין". הרגשתי שאנשים רוצים לנפח את גודל הבית בכוונה. ב - 15.9.15 כתבתי שעד שלא יוכח אחרת, לא אשלם את הסכום. אני רוצה לציין שמעולם לא פיגרת בתשלום".

ברוך - תושב לא יכול להגיד כיצד תבצע המדידה, לא מחייב לתת מידע על כיוול מכשירים.

התושב צריך לפתוח את ביתו ולאפשר מדידה. אם המדידה לא נכונה בעיניו, יכול להביא מודד מטעמו. בינתיים מתקיימת מדידה חיצונית, לפי מיטב השפיטה, התושב יכול להגיש ערר. זה בין העררים הראשונים שלנו, אני לא רוצה להגרר להליכים ארוכים. יבוא מודד, יבצע מדידה, ניתן הזדמנות להשגה נוספת.

העורר - מקובל עלינו, אבל עם כל הכבוד, אני לא משפטן ואני לא מבין איך זה שיש זכות להגיע אלי הביתה בלי להראות לי את כישורי המודד. אמרתם "סרבנים" - מעולם לא סירבנו...האם עשו אצלנו מדידה חיצונית?

ישי - לפי העין יכולים לעשות, אם לא אישרת למדוד.
אתה אומר שלא סירבת, ולכן אני מציע לפתוח דף חדש, לבצע מדידה חוזרת.

אם המדידה תיראה לך שגויה, תביא מודד מטעמך.

העורר - למה תושב צריך להוציא כסף? אם ימצא חריגה, איך אדע על מה הוא מדבר?

ברוך - תקבל תשריט ואם תצטרך תקבל הסבר.

העורר - עד שלא תיעשה מדידה אני מבקש לשלם לפי ה - 205 מ'.

יגאל - אין לוועדה סמכות להחליט על זה.
עליך להוכיח שיש רק 205 מ'.

העורר - אם יוכח שיש 380, אשלם.

ישי - המדידה תוכיח בדיוק כמה צריך לשלם וזה מה שיהיה, אין מדידה ולכן לא יכולנו להחליט.

ברוך - כאשר תושב מסרב למדידה, עושים מיטב שפיטה, ובהיעדר הוכחה אחרת, זאת השומה.

ישי - נעשה מאמץ להקדים את המדידה.

העורר - אני לא מוכן לשלם על משהו שלא נכון לדעתי.

העוררת - אני מבקשת לדעת למה רק לחלק מהתושבים מתבצעת מדידה? יש לי חברים שאליהם לא פנו.

ישי - על זה יענו לך במועצה, תתקשרי לשפי ותקבלי תשובה.

טענת הערר	המלצות הוועדה	סיכום
הוגדרתי כסרבן, לא סירבתי, רק ביקשתי פרטים על המודד, ובמקום זאת עשו הערכה והשטח גדל.	לתת הזדמנות שניה להגיש השגה, ולזרז מדידה.	להשאיר את החיוב כמו שהוא עד שיוכח אחרת.

רשמה: שפי שרון

אופיר גליס

ישי אושרי

יו"ר הוועדה יגאל צדקוני, עו"ד

תיק ג'

בתחילת הדיון, חברי הוועדה מיידעים את העוררת שהוועדה מתקיימת בהרכב חסר, מפאת היעדרו של אופיר גליס. העוררת מביעה את הסכמתה לקבל כל החלטה שתהיה, בהרכב הנוכחי.

העוררת מציגה את טענתה:

"היו לי מתפרות בעבר, סגרתי את העסק, הילדים חזרו עם הנכדים לגור אצלי, הפסקתי עם המתפרה ואני מטפלת בנכדים. היה לי בעבר עסק עם שותף באלפי מנשה, כשהתפרק העסק בית המשפט החליט שחצי מהעסק שלי, החזרתי את הציוד שלי הביתה. אני כמעט ולא עובדת, רק לפעמים כשמבקשים תיקונים. שולחן הגזירה שלי הוא 1.50 על 2.40 מ' – יניב הפקח היה והחליט שזאת תעשיה. נכון לעכשיו זה מחסן שבו אני מאחסנת את הדברים של הבן שלי, שחזר לגור אצלי.

ישי - אפשר לבוא לבדוק?

העוררת - אין בעיה, תבואו.

ברוך – (מסתכל בצילומים) תסבירי לי מה זה בחדר?

העוררת – תשע מכונות שאני לא מצליחה למכור.

ברוך - אני מבקש שתצהירי בפנינו שאין לך עסק בבית.

העוררת-אני לא יכולה להגיד דבר כזה, אם תהיה עבודה, אני אקח אותה. אני עדיין "עובד מורשה", אם תהיה לי הזדמנות, אעבוד עם המכונות.

ברוך - כמה את מרויחה מהעסק?

העוררת - לשנה – בין 30,000 ש"ל ל - 40,000 ש"ל.

ברוך - את יכולה להצהיר בפנינו שמרבית השנה זה משמש כאחסנה ולא כעסק?

העוררת-נכון לעכשיו זה לא עסק, אני מצהירה.

ישי - יישלח פקח, יצלם תמונות ותהיה הוכחה שזה רק לאחסנה.
במידה וכך - לא תחוייבי.

סיכום	המלצות הוועדה	טענת הערר
יניב יצלם ואם יוכח שזה לא משמש כעסק - יבוטל החיוב	לקבל הצהרה שרוב השנה זה משמש כאחסון.	המחסן מוגדר כעסק והוא בעצם משמש לאחסון

רשמה: שפי שרון

אופיר גליס

ישי אושרי

יו"ר הועדה יגאל צדקוני, עו"ד